

som jeg har antydet. — Jeg maa nu, hvad det Første angaaer som det Æneste, der i Diebliffet er at gjøre, trøste mig til, at den ærede Krigsminister maaskee af militaire Grunde vil finde sig foranlediget til nogenlunde snart at komme frem med Sagen, og at, naar den bliver tagen for, idetmindste de øvrige Dele af Legislaturen ville foruden de militaire Hensyn ogsaa tage de andre efter min Anskuelse ligesaa vigtige Hensyn, som ved denne Leilighed ere at tage, i Betragtning. Under disse Omstændigheder er der vel ikke nogen stor Opfordring til nærmere at gaae ind paa den ærede Krigsministers Uttringer; men jeg vil dog bede om Thingets Tilladelse til at fremkomme med nogle ganske faa Bemærkninger. Den ærede Krigsminister siger saaledes, at han ikke kan indrømme, at det med Hensyn til at afhjælpe Trangen til Byggeplads gjør nogen stor Forskjel, enten man faaer Lov til at bygge udenfor eller indenfor Søerne; jeg skulde dog mene, at, naar man ikke blot maaler med en Pæser, men efter Veiens Længde i alle dens Bugter og Krumninger, saa vil der være en stor Forskjel paa Veien fra Bygningerne ved Østervold midt mellem Øster- og Nørreport igjennem det Terrain, hvor der nu staaer en Vold, men hvor der ikke skulde staae en Vold, og til Glacieren paa dette Sted paa den ene Side og paa den anden Side Veien fra det samme Punkt ved Østervold, ud igjennem den ene af Portene udenom Sortedamsøen og til midt paa Blegdamsveien; jeg skulde troe, at den sidste Bei vilde være adskillige Gange længere end den første, og, da Veien gjør Udslaget i saa Henseende, ikke engang at tale om Portpenge, saa troer jeg dog ogsaa, at de Fleste ville indrømme, at det vilde gjøre en overordentlig stor Forskjel, idet Mange, hvis Forretninger ikke tillade dem at boe midt paa Blegdamsveien, nu da der er en Vold med de 2 Porte at passere, meget let kunne være tjente med at boe ved Fæstningens Glacis midt imellem Øster- og Nørreport, naar Volden var sloifet. Hvad nu angaaer den tætte Bebyggelse, saa mener den ærede Krigsminister, at den ingenlunde vilde blive afhjulpen, men at Forholdet tværtimod vilde blive meget værre, hvis man vilde bygge umiddelbart op til Byen paa det Ter-

rain, som Fæstningsværkerne i Diebliffet indtage; men jeg maa dog gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at det ingenlunde er Bebyggelsen alene, som her kommer i Betragtning; den kan vel have sin væsentlige Betydning, men det, der er det Værste, er den tætte Befolkning. Hvis altsaa en stor Deel af Befolkningen rykkede ud af de nærværende Byer, saaledes, at der pr. Td. Land ikke boede nær saa mange Mennesker, som i dette Diebliff, saa vilde de, der ere blevne tilbage i Bygningerne, paa ingen Maade være meget bedre stillede. Opholdet vilde ikke være nær saa usundt, som den tætte Sammenstuvning af Mennesker for Diebliffet gjør det. Jeg skal imidlertid, som sagt, hvormegen Bægt jeg end lægger paa denne Sag, for Diebliffet ikke gaae videre ind paa disse Betragtninger, da dens Behandling for Tiden maa ansees for øfsesløs.

Utsærling: Jeg troer dog ikke, at Spørgsmaalet er saa øfsesløst, som den ærede Spørger meente. Spørgsmaalet er vistnok bragt ind paa et meget rigtigt Terrain, nemlig at undersøge, om ikke den Ulempe, som Andragendet egentlig angaaer, i væsentlige Maader kan afhjælpes, uagtet vi endnu ikke kunne komme til at omtale Befæstningsværket. Derfor den ærede Spørger havde stillet sig paa dette Standpunkt, og havde sagt: Jeg troer ikke paa Nytten og Nødvendigheden af Kjøbenhavns Befæstning, saa havde hans Stilling, forekommer det mig, været meget renere; men, naar han først har indrømmet, at han troer paa Fæstningsværkernes Nytte og Nødvendighed, er han ogsaa nødt til, med det Samme at opgive sin Paastand i dette Diebliff, hvor han maa antage, at denne Sag ikke strax kan komme til Afgjørelse, og den Trøst, som skulde ligge deri, at der for et Aar siden var lavet Planer dertil, er overmaade ringe; thi, naar disse Planer engang komme frem, vil der upaatvilelig være et meget langt Tidsrum imellem, at vi faae disse Planer at see, og at de komme til Afgjørelse; ja saaledes som jeg løselig har hørt Planerne omtale, vil jeg endog antage, at Tiden her vil blive en Evighed, eller at de aldrig ville komme til Afgjørelse, naar dertil skal anvendes de paataente store Summer